

1. Nghe - viết :

Cháu nghe câu chuyện của bà

Chiều rồi bà mới về nhà
Cái gậy đi trước, chân bà theo sau.
Mọi ngày bà có thể đâu
Thì ra cái mổi làm đau lưng bà !

Bà răng : Gặp một cụ già
Lạc đường, nên phải nhờ bà dẫn đi
Một đời một lối đi về
Bỗng nhiên lạc giữa đường quê, cháu à !

Cháu nghe câu chuyện của bà
Hai hàng nước mắt cứ nhoà rưng rưng
Bà ơi, thương mấy là thương
Mong đừng ai lạc giữa đường về quê !

Theo NGUYỄN VĂN THẮNG

(2). a) Điền vào chỗ trống **tr** hay **ch** ?

Như ...e mọc thẳng, con người không ...ịu khuất. Người xưa có câu : "...úc dẫu ...áy, đốt ngay vẫn thẳng". ...e là thẳng thắn, bất khuất ! Ta kháng chiến, ...e lại là đồng ...í ...iến đấu của ta. ...e vốn cùng ta làm ăn, lại vì ta mà cùng ta đánh giặc.

Theo THÉP MỚI

b) Đặt trên chữ in đậm **dấu hỏi** hay **dấu ngã** ?

Bình minh hay hoàng hôn ?

Trong phòng **triên lam** tranh, hai người xem nói chuyện với nhau. Một người **bao** :

- Ông **thu** đoán xem bức tranh này **ve canh** bình minh hay **canh** hoàng hôn.
- Tất nhiên là tranh **ve canh** hoàng hôn.
- Vì sao ông lại **khăng** định chính xác như vậy ?
- Là **bơi** vì tôi biết họa **si ve** tranh này. Nhà ông ta **σ** cạnh nhà tôi. Ông ta **chăng** bao giờ thức dậy trước lúc bình minh.

Theo ĐỖ XUÂN LAN